

«از دری که باید!»

پرسید: «دعای آن‌ها که بسیار عبادت می‌کنند اما ولایت شما فرزندان رسول خدا(ﷺ) را قبول ندارند مستجاب است؟» امام صادق(ع) قصه‌ای از گذشته گفت، از زمان عیسی(ع)، از اینکه فردی پیش پیامبر خدا عیسی(ع) می‌آید و از دلیل مستجاب نشدن دعاهايش می‌پرسد و خداوند به عیسی(ع) اینگونه پاسخ می‌دهد: «این بنده من از دری که باید از آن به سوی من بیاید، نیامده؛ مرا خوانده، ولی در دلش به پیامبری تو شک دارد.»

اصول کافی، ج ۲، ص ۴۰۰

«دروازه قلبت را...»

چند سال است حاجتی دارد و خبری از رسیدن به خواسته‌اش نیست. در دلش شک است و شبهه. به امام صادق(ع) پناه می‌برد و امام از وسوسه شیطان بر حذرش می‌دارد و می‌فرماید: «پروردگار گاه برآوردن نیاز مؤمن را به تأخیر می‌اندازد، تا او بیشتر به راز و نیاز بپردازد؛ چرا که خداوند بزرگ، گفتگوی بندگان با خود را دوست دارد.» امام این جمله را می‌گوید و بعد او را به صبر، کسب حلال و پیوند با خویشان توصیه می‌کند.

اصول کافی، ج ۲، ص ۲۴۳

«با اصرار بخواه»

مدینه از خشکسالی به جان آمده. مردم پیش پیامبر رحمت(ﷺ) می‌روند. پیامبر(ﷺ) دستانش را رو به آسمان بلند می‌کند و می‌فرماید: «بار خدایا، باران رحمت را بر ما فرو فرست!» چشم‌ها به سوی آسمان می‌چرخند و منتظر می‌مانند. بی‌آبی ادامه پیدا می‌کند. دوباره نزد رسول خدا(ﷺ) می‌روند و ایشان این بار با حالی دگرگون و با اصرار از خداوند درخواست باران می‌کند. ناگهان ابرها در هم تنیده می‌شوند و باران تندی می‌گیرد و آب در کوچه‌ها راه می‌افتد.

اصول کافی، ج ۲، ص ۴۷۴

پیامبر(ﷺ): دعا، روح عبادت است.

وسائل الشیعه، ج ۴، صفحه ۱۰۸۶

در روایتی دیدیم که «عرفه و عرفات را بدین خاطر چنین اسمی داده‌اند که در این روز و آن مکان، موقعیتی برای اعتراف به گناه در نزد پروردگار پیش می‌آید... اگر فردی بخواهد اصلاح شود، باید گناه و عیب خود را بپذیرد و در پیش خود و خدا، به آن عیب و گناه اعتراف کند. کسانی که برای خودشان هیچ عیب و خطایی قائل نیستند، هرگز اصلاح نخواهند شد. یک ملت هم، اگر بخواهد به راه راست برود، باید بفهمد که کجاها اشتباه کرده است و خطاهای او چیست و به گناه خود اعتراف کند.»

از بیانات مقام معظم رهبری (مدظله العالی)، ۱۳۷۲/۰۲/۰۲

«جوابشان را نمی‌دهد!»

یکی در پناه دیواری رو به خرابی نشسته؛ می‌تواند مکانش را تغییر دهد اما نمی‌دهد. یکی پولش را بدون شاهد و سند به کسی قرض داده و حالا طرف پول را نمی‌دهد؛ می‌تواند در معاملات شاهد بگیرد اما نمی‌گیرد. از خدا درخواست نجات می‌کنند؛ خدا می‌تواند اما جوابشان را نمی‌دهد! مسیر خواسته‌هایشان با نشستن و فقط دعا کردن باز نمی‌شود باید کاری کنند به جز نشستن و فقط دعا کردن.

بحار الانوار، ج ۹۳، ص ۳۵۶

«هم‌نوا با حسین(ع)»

بعد از ظهر روز عرفه است و حسین(ع) در عرفات. با گروهی از فرزندان و شیعیان با انتهای خشوع و خضوع و خاکساری از خیمه بیرون می‌آید. سمت چپ کوه می‌ایستند، رویش به سوی کعبه است. دست‌هایش را همچون فقیری که به دنبال غذاست به سوی پروردگار دراز می‌کند، به پهنای صورت اشک می‌ریزد و «دعای عرفه» را می‌خواند.

حالا بعد از قرن‌ها، این ما هستیم و این «دعای عرفه»، ما هستیم راز و نیاز با خدا، ما هستیم و هم‌نوا شدن با امام حسین(ع).

«آداب خواستن»

مرد عرب به نماز می‌ایستد، دست‌هایش را بالا می‌برد و حاجتش را از خدا می‌خواهد. پیامبر(ﷺ) که در گوشه مسجد نشسته‌اند به اصحاب می‌فرمایند: «این بنده خدا در نیایش خود با پروردگارش شتاب کرد.» سپس مرد دیگری را می‌بیند. مرد پس از نماز، دست به دعا برمی‌دارد و پس از شکرگزاری و صلوات بر پیامبر(ﷺ) و خاندان او، خواسته‌هایش را بر زبان جاری می‌سازد. پیامبر(ﷺ) پیش مرد می‌رود و می‌فرماید: «هرچه از خدای خود می‌خواهی بخواه؛ زیرا روشی (در دعا) انتخاب کرده‌ای که به استجابت می‌انجامد.»

اصول کافی، ج ۲، ص ۴۸۵

تهیه و تنظیم و نشر: مرکز فرهنگی - آموزشی معاونت فرهنگی و اجتماعی سازمان اوقاف و امور خیریه
آدرس معاونت: تهران، خیابان نوفل لوشاتو، سازمان اوقاف و امور خیریه
معاونت فرهنگی اجتماعی

سازمان اوقاف و امور خیریه
معاونت فرهنگی و اجتماعی

شماره ششم؛ ویژه روز عرفه
شمارگان: ۱۷۰۰۰ نسخه
نوبت چاپ: اول / شهریور ۱۳۹۵

آدرس مجتمع: قم، بلوار ۱۵ خرداد، جنب امامزاده سید علی
مجتمع فرهنگی - آموزشی معاونت فرهنگی و اجتماعی سازمان اوقاف و امور خیریه
تلفن: ۰۲۵-۳۸۱۸۷۱۶۶

پیک آستان

گاهنامه فرهنگی، سیاسی، ویژه امام زادگان و بقاع متبرکه سراسر کشور